Vergilius Maro, Publius; Servius [Comm.]; Donatus, Aelius [Comm.]; Landinus, Christophorus [Comm.]; Domitius <de Calderiis> [Comm.]: Opera: Bucolica et Georgica

Nürnberg: Anton Koberger, 1492 Seite 40

ctius optantis. Ara: fm aliquos dicit ἀπὸ τῆς ἔρας .i. a terra. Nã vt altare i altũ porrigit: sic contra Ara ara ad terrã deprimit. Varro aũt dicit, vbi frumẽta facta ponunt: vt arescãt area dr. Propt hãc silitudinẽ loca pura i vrbe areæ dicunt. a quo pt etiã esse ara deũ: qa pura sit nisi poti⁹ ab ardore ad quẽ vt sit fit ara. Alii uolũt esse ab eo qd ẽ ἀρά .i. pcatio q̃ i ea deos pcamur. Ara etiã pria syllaba correpta stabulũ significat. Ouidi. in eplis. Terciũ imũdæ cura fidelis aræ. Nectar: de hoc i æneide dicet. Lyctius: cretesis a lycto oppido. Ait em̃ vir eiusdẽ insulæ Strabo: Cũ gnosii qd Home. cæteris q̃ increta sũt oppidis pfert glia plapsa eẽt dignitatẽ ad Gortinã & Lyctũ fuisse trãslatã. Et nr̃ vaces in tercio. Lyctius idomeneus. Satyri: de his i æneide cõmodius dicet. Cicada: dr: qa cito cadat .i. moriat. hæ voce carẽt. Nã q̃ sanguinẽ nõ hñt: nõ hñt pulmões: & q̃ carẽt pulmonib⁹ nõ respirãt: sine spũ aũt nõ fit vox. Ergo nõ canũt: sed stridorẽ illũ ex alar & reliq corpis cõcussiõe excitãt: dicũturqz fringere ex onomatopia. Eadẽqz ratiõe fit bombus i apibus. Cicuta: Hæc herba caulẽ fistulosũ hẽt. Ergo hic p fistula ponit. Cæterũ hanc herbam Diascorides comon vocat: arabice dicit succara. Eius frigiditas vim interimendi habet. Sed vino meraco atqz calefacto huic malo subuenit. Falluntur autem qui succaram iusquiamon esse dicunt. Hæc nos formosum: Necesse est vt pro Virgilio positus sit Menalca quando æglogas a se factas memorat. Non tulit. a. Laus doni cum illud puero amato & quo tempore dignus amari erat dare nõ sit passus.

Poeta Sileni cantilenã recitat ad Varrũ de vita Epicaurea: & mũdi ortu. Aegloga Sexta.

Rima syracusio dignata est ludere versu
Nostra: nec erubuit syluas habitare thalia.
Cum canerem reges & prælia: cinthius aurem
Vellit: & admouit pastorẽ tityre pingues
Pascere oportet oues: deductũ dicere carmen.
Nunc ego: nãqz sup tibi erũt: qui dicere laudes
Varre tuas cupiãt: & tristia condere bella:
Agrestẽ tenui meditabor arũdine musam.
Non iniussa cano: siquis tamẽ hæc quoqz: siqs
Captus amore leget: te nostræ varre myricæ:
Te nemus oẽ canet: nec phœbo gratior vlla ẽ:
Quã sibi: quæ varri præscripsit pagnia nomẽ:
Pergite pierides: chromis & mnasyllus i antro
Silenum pueri somno videre iacẽtem
Inflatum hesterno venas vt semp iaccobo.
Serta procul tantũ capiti delapsa iacebant.
Et grauis attrita pẽdebat cantharus ansa.
Agressi: nam sæpe senex spe carminis ambos
Luserat: iniiciũt ipsis ex vincula sertis.

SERVI. P Rima syracusio: Nostra .i. romana musa non erubuit hitare siluas .i. bucolicã scribere versu syracusio .i. imitãdo Theocritũ poetã syracusanũ. Nã græce a syracusis syracusios dicit: vt a roma ro mœos: latine syracusan⁹: & roman⁹ dicit. Nr̃a .i. romana. Dignata est: dixit q̃si ex loco supiori. Thalia: græce θάλεια. Nã latine thalea diceret. Cũ canerẽ: canere vellem. Reges & plia. æneida & res gestas regũ albanor itelligit: quæ cœpta omisit nominũ aspitate deterrit⁹. Vellit: mouit vt Postesqz a cardie vellit. Aurẽ: q̃ memoriæ cõsecrata ẽ vt frons genio: digiti mineruæ. Genua misericordiæ. Deductũ Tenue trãslatio a lana quæ deducit i tenuitatẽ. Nũc ego: ordo ẽ. Nũc agrestẽ musam meditabor tenui arũdine .i. carmẽ rusticũ scribã. Superũt: supadũdabũt qui ambiãt tua describere. Hic Varus germanos vicerat: vñ & gloriã & pecuniã fuerat grandẽ cõsecut⁹: p quẽ Virgili⁹ meruerat plurima. Nõ iniussa: vl' Apolline vl' Augusto vel Mecœnate. Hæ quoqz .q.d. iulia. Myricæ aũt & nemora bucolicã intelligit. Scripsit aũt hãc æglogã in laudẽ Vari: quã magno fauore recitauit: & cũ deinde Cytharis cãtasset i theatro: quã in fine Lycoridẽ vocat: stupefact⁹ Cicero cui⁹ eẽt interrogauit: & cũ eũ aliqñ vidisset ad suã & illi⁹ laudẽ dixit: Magnæ spes altera romæ: qd iste postea Ad ascaniũ trãstulit: vt cõmẽtatores loquũt. Pergite .s. ad ea referẽda quæ Silen⁹ cãtauerat pueris. Vult aũt referre epicureã sectã: quã Virgi. Varusque a Syrone didicerãt: quẽ sub psona Sileni inducit. Chrominãt & Mnasylon: Varũseque itelligit: Quibus io cõiũgit puellã. nõ vt oñdat plenã sectã epicureã q̃ nihil sine voluptate dicit eẽ pfectũ. Chromis aũt & mnasylus satyri sũt. Inflatũ venas: figurare .i. cui⁹ venæ eẽnt plenæ. Iaccho. baccho. Procul. nõ ppe. Nã sequit tantũ capiti delapsa. Attrita frequẽti .s. potu. Ipis ex: Ex ipis vt trãstra p & remos.

CHRI. Nostra: Romana queadmodũ cũ dixit: Tu quoqz littoribus nostris. Dignata: actiue nũc ptulit. alibi passiue: Cõiugio anchisæ veneris dignate superbo. Dignare em̃ est dignũ putare: ptinetqz ad facilitatẽ hũanitatẽqz. Quobrẽ q dignat non mõ p sæpe & se de pprio gradu dimittit: & alii plusq̃ meretur tribuit. Ergo sensus est: Quis musa romana aliqd supra carmẽ bucolicũ efficere mereat: tñ sua facilitate descẽdit in illũ. Vñ seqt. Nec erubuit .q.d. nõ putauit eẽ cõtra suũ decor. nã cũ facimus aut dicim⁹ qd nõ deceat afficimur pudore. est .n. pudor aut obstaculũ qddã vt faciam⁹ id qd putam⁹ eẽ cõtra decor: aut veluti pnia qdã q aius confundit se iã id fecisse. Prim⁹ g pudor i virtute ẽ. Scdus pueris dat veniã: qbus cũ adhuc vitæ degẽdæ ignari sint cõdonat delictũ. qd pnia sequat: nam vident nõ facturi

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0039
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG